

Posseir o sentir...

Fa temps que en una terra llunyana, més enllà de les muntanyes serrades, hi havia una secreta comarca, amagada al fons d'una immensa vall verda, on la mirada es perdia entre suaus turons i escarpades muntanyes blaves.

Era un lloc tan especial que per arribar-hi calia travessar un túnel fosc i llarg, excavat fa mil.lenis, com qui excava al terra per trobar un tresor.

No tothom te la fortuna d'arribar a aquesta comarca... però els afortunats que son convidats a travessar el perillòs túnel, descobreixen que més enllà de la foscor, la terra es manifesta sota un sol immens i una llum meravellosa. El dia és més clar i la nit més il.luminada en aquesta comarca.

Allà hi ha una llegenda que diu que una vegada, un home molt ric, va pujar amb el seu fill a un turó que es deia la Tossa, des d'on es veia tota la comarca immensa. Tot contemplant el paisatge, digué el pare al fill:

- Fill meu, mira quina immensitat de terres, boscos, pobles, homes i dones, pous, prats i rierols... Tot això, fill, un dia, serà teu!

Al poc temps, un home pobre, va pujar també a la Tossa acompanyat pel seu fill. Tot respirant fons, davant tal meravellòs paisatge, el pare pobre li digué al seu fill:

- Mira...

Adaptació
Santi López-Villa